האדמו"ר מטולנא, רבי יוחנן טברסקי, זיע"א

ח"ו ואינו מאמין כמו שצריך - לא יכולה להיות לו הישועה בזה. "האמנתי - כי אדבר" כמה שמדברים מזה נכנס ללב יותר אמר נה. צריכים ללכת באמונה פשוטה. פסח יסוד ושרש לאמונה של היהודים בהקב"ה ורק על ידי זה זוכים לכל. מרן אדמו"ר זיע"א סרה לעבור בין הרבה חולים מסכנים ומריינפש. לא חס על כבו דו וממנו. התעכב בעצמו ליד כל אחד ליספו באמירה רכה ובמ טם חמלה שנתן לו הכל, ונתן לכל אחד מצה ואמר לכולם שקבלת מהם תרופה יותר טובה מכל התרופות בעולם, ובקשם שיאכלו המצה בכוונה להיות בריא ושלם מכוח האמונה הפשר טה.

יום ב' ניסן תשמ"ח

תודש ניסן תשובה מאהבה בבחינת זדונות נעשות לו כזכויות, ועל־כן אין מוותרים על אף עבירה. לא מסכימים לזרוק הנפילות והמחיין דקטנות שהיה במשך השנה, שהרי הכל נהפך לזכויות. לכן הולכים לשאוב "מים שלנו" לרמז שהולכים לשאוב את כל הזדונות שזרקנו בתשרי בתשליך. לוקחים אותם בחזרה כי נהפ כו לזכויות. צריכים בשביל זה הכנה רבה. להכין הלב. לבדוק בתורים ובסדקים. כל מקום שמכניסים בו חמץ.

אמר: חסידים מספרים על הרבי בעל אהבת ישראל מרדיצין זיע"א שכבכה מאוד בבריקת חמץ בהראותו על לבו ושאל מתי אזכה לבדוק את החמץ במקום זה. אמר לו החסיד ר' מרדכי חנא ז"ל: רבין משנה עדיפה היא בפסחים: "כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אינו צריך בדיקה". נמצן, זה היה אמתן אצל הרבי "אהבת ישראל" מרדיצין. ומה נאמר אנו אנשים קטנים כמונו? צריכים לבער יצר הרע של גבהות הלב ועצבות ומרה שחורה. כל זה חמץ גמור, ואז נזכה להארות הגדולות של פסח. אז, בדילוג ובקפיצה יכולים לקבל הרבה ואחר כך הושבים הכל למסודר. ליל הסדר, אמר הרה"ק מקאורלין זיע"א, סדר אוירא א' נאנץ יאהר (סדר לכל השנה), שלא יהיה יותר בדילוג אלא כל אחד לפי מדרגתו.

יום חמישי ר' ניסן תשמ"ח

מרן אדמו"ר זיע"א קרא לנבדיו ואמר: זקיני (רבי דוד מטולנא זי"ע) השאיר ברכה כתובה בספרים שלו. צריכים לעיין בהם. ולמד בספר הקדוש "מגן דוד" - על פסח.

מסישורי חסידים

סיפר הרה"ח ר' יוסף צבי כהנא־שפירא נ"י, שהיתה לאד מו"ר זיע"א קביעות להגיע בכל שנה ושנה במוצאי שבת הג דול לאפות מצות בחבורתם במאפיה בביהמ"ד רחמסטריוקע. ואחר האפיה היה עורך שולחנו המהור לס עודת מלוה מלכה אצל ר' שלמה וסרצוג הי"ו.

שנה אחת בערב שבת הגדול בבוקרו של יום התקשר אדמו"ר זיע"א אל ר' יוסל שפירא ושאלו אם יוכל לנשת לקמה ו"המים שלנו" המוכנים לאפית המצות במוצאי שבת. כשהשיב בחיוב אמר לו: "היות והיצר הרע מנסה להכשיל ולהפריע לכל דבר טוב ויקר, צריכים להזהר ממנו ועל כן כדאי ליקח מעט מן הקמה המוכן למצות ומה"מים שלנו" ולאפות מהם "קוגל" חמץ לכבוד שבת ובכך נצא ידי חובה שכבר נהיה חמץ ולא נחשוש ח"ו מהפרעות בעת אפית המ צות ויהיה הכל על הצד היותר טוב. ומני אז נהג אדמו"ר זיע"א בכל שנה להזכירו שיאפה מקמה המצות "קוגעל" חמץ לשבת הגדול, שהיא סגולה רבתי, שיהיה הכל בכשרות המהודר אחר כך באפיית המצות.

והסביר אדמו"ר שלים"א שהדברים עמוקים מאוד, שכ תוב בעבודת יום הכיפורים שהיו ב' שעירים אחד לה' ואחד לעזאזל. וכתב הרמב"ן (ויקרא טז' ח' ועיין באב"ע שם) שהוא משום שצריכים לתת ביום זה דבר מה לכוחות החיי צוניים למען יחשו ויתנו לבני ישראל לעבוד את עבודתם בהשקט ובטח, זוהו גם הענינים שהיה מונה בכוונת אדמו"ר זיע"א.

סיפר הרה"ח ר' דוד לב נ"י, שהיה שנה אחת במוצאי שבת חוהמ"ס, בשולחן מלוה מלכה אצל אדמו"ר זיע"א במאלנא בבית וגן. היה שם ציבור קטן של חסידים וביניהם היה יהודי מודרני מחו"ל. כידוע זקיני אדמו"ר זיע"א היה מחמיר גדול לעצמו ובפרט בפסח שהקפיד מאוד לא לאכול ממאכלי אחרים ואפילו מבני המשפחה הקרובים לא אכל, רק מה שבישלו אצלו. ובאודאי הקפיד מאוד על הומרת החסידים של מצה שרויה (ניבדוקס"). כאשר הגישו מרק למסובים אותו יהודי מודרני טבל את מצתו במרק וטעם בשמחה מהמ עדן שערך לעצמו. המסובים שמו לב לכך ונחרדו: "ניבדוק עס" כאן בשולחן הרבי? החלו צועקים עליו ומביישים אותו. אדמו"ר זיע"א, אוהבן של ישראל, בעה באותם חסידים ונזף בהם. הסביר פנים לאותו יהודי נבוך ואמר לו בדרוש שלא ישים אל לבו את דברי החסידים, והזהיר להרעיף עליו דברי שבח ופאס עד שנתרצה אותו יהודי. לימוד גדול יש להבין מסיפור זה. אדמו"ר זיע"א הבין שאכילת מצה שרויה אינה אלא תמרת חסידים ואילו הלבבת פנים עונשה חמור מאוד ואין לו חלק לעוה"ב ועל כן עדיף שיאכל אותו אדם מצתו השרויה בתאבון גדול וחלילה לא יתביים כהוא זה.